

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Capita Pietatis Christianæ, Interrogationibus Et
Responsionibus vsitatis in Catechetica Methodo ita
explicata, vt breuem sed integram hypotyposin doctrinæ
purioris complectantur**

Ferinarius, Johannes

Magdeburgi

VD16 W 3078

De Ivstificatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36195

Respondeo. Nego consequentiam, & ratio
quia sunt quatuor termini. Maior lequitur de
tencia Essentiali, ostensa in opere creationis, quae
est rationi aliquo modo, ut ostendat & esse Deum
qualis sit, & quod praecipiat seruari discrimen
storum & turpium, & quod iudicaturus sit, ac
turus eos, qui non seruant. Sed ordo, & distinctio
sonarum, natura non est nota. Minor: Christus
potentia, videlicet, personalis, id est, persona per
diuinitas potens & efficax est, in saluatione Eccl.

In hac noticia comprehenditur distinctio
patris, seu diuinitatis mittentis, & Mediatoris,

2.

Lex est sapientia Dei, & est nota gentibus
Christus est sapientia Dei.

Ergo Christus est notus gentibus.

Respondeo. Ex puris particularibus, non
est sequi conclusionem. Lex non est vniuersa sapientia
Dei. Christus autem, est personalis sapientia, qui
profert Euangelium ex sinu patris, & accendit
in mentibus prolata voce Euangelij, & assumptio
mana natura visibiliter etiam docet Euangelium
miranda de eo edita testimonia. Ita gentes non
quam sapientiam Dei, et legalem, Nec sequuntur
quod norint vniuersam sapientiam Dei.

DE IUSTIFICATIONE

Quid est iustificatio

Iustificatio est acceptio remissionis peccatorum, & reconciliationis persone coram Deo, & imputationis iusticie, & hereditatis uite eterne, propter obedientiam Mediatoris, quæ acceptio fit fide, consolante, & erigente cor, in ueris doloribus, ut fiat iustificatio per Filium Dei, dicentem consolationem in corde, uoce Euangelij, & effudentem Spiritum sanctum, quo inchoatur noua obedientia in corde, sicut scriptum est. Dabo Legem meam in corda eorum.

Quis est vsus vocabuli Iusticia
in Ecclesia ?

Apud Philosophos, Iusticia tantum usurpatur legaliter & politico more. Sic Iusticia uniuersalis significat philosophis obedientiam secundum omnes Leges. In lege diuina, ubi de perfecta legis implementatione dicitur, significat integram obedientiam, seu integram conformitatem ad Deum. Vt in his dictis: Non erit iustus coram te omnis uiuens. Item Iob: Vere scio, non est iustus homo coram Deo. Iustus, id est, habens integram obedientiam.

Interdum uocabulum Iusticie de bonis operibus venatorum usurpatur, etiamsi non est integra obedientia. Vt: Feci iudicium, & iusticiam.

OSIANDRI, & similium definitiones, quibus nomen ab effectibus ad causam transferunt, etiam legales sunt: Iusticia est, quod facit nos iusta facere, uidelicet Deus.

Sed

Sed in uocabulo Iustus, seu iusticia, iuxta angelium, primò includitur hæc relatio, uel gratuita acceptatio, seu reconciliatio. Iustus enim Deo, significat placentem Deo, seu reconciliatum seu acceptum gratis propter Mediatorem, scilicet quidem & uiuificatio fit in ueris doloribus.

Definitio Osiandri, & multorum Entium astarum, qui Iustificationem nominant in habitationem Dei, vel deificationem, talis est:

Iustificare, est ex non iusto, iustum facere, habentem recte facta. Ista definitio est minus imperfecta, quia omittitur illa relatio, uel gratuita remissio peccatorum, & imperfecta iusticia, que primò in uerbo iustificandi est intelligenda.

Synodus Tridentina statuit talem definitionem:

Iustificatio est translatio ab eo statu, in quo homo nascitur, Filius primi Adæ, in statum gratiæ, & adoptionis Filiorum Dei, per secundam, IESVM CHRISTVM, Saluatorem nostrum.

In hac generali descriptione, sunt ambiguitates & insidiæ, que paulo post deprehenduntur, cum enumerant causas iustificationis, Ita enim

etur: Formalis causa est iustitia Dei, non qua ipse iustus est, sed qua nos iustos facit, qua uidelicet ab eo donati, renouamur Spiritu mentis nostrae, & non modo reputamur, sed uere iusti nominamur, & sumus, iusticiam in nobis recipientes. Hic manifestum est confundi imputationem cum nouitate & operibus. Ergo omnes illi, qui oppugnant imputationem, uel iusticiam imputatam, concordēs sunt in fundamento, differunt tantum formis loquendi.

OSIANDER, & totus grex Enthusiasticus, nominat causam ipsam Deum, mutantem hominem, & habitantem ac operantem in homine.

Pontificij nominant effectus, id est, nouitatem infusam, nouas uirtutes, quas appellant iusticiam inherentem. Hæc sunt tantum Metalepticæ permutationes, causarum, & effectuum.

Hoc est propriè Enthusiasticum, quod fingunt, omnibus hominibus esse peccata remissa, sed damnari eos, qui non habent iusticiam Essentialem, uel, quibus Deus se non communicat, per illos singulares raptus, seu per impressiones fatales.

Respondeo:

Distractio remissionis peccatorum & iustificationis manifestè pugnat cum scriptura, iuxta dictum: Qui non credit in eum, manet ira Dei super eum. Ergo non fit iustificatio nisi fide seu fiducia Mediatoris accipiatur gratuita remissio, qua tollitur ira, seu rea

seu reatus actu damnans. Et utriq; gregi opponitur hoc: Iustificare apud Paulum, est primo, ex reo non habente impletionem legis, facere iustum, id est non reum, propter Mediatorem.

Quod autem in uerbo iustificandi, necesse est intelligere remissionem peccatorum, manifeste ostendunt multa perspicua dicta. Vt: Huic enim Prophetae testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen eius, omnes qui credunt in eum. Beati, quorum remissa sunt iniquitates. Deus propitius esto mihi peccatori. Dominus abstulit peccatum tuum.

Ista uero acceptio remissionis, non est qualesdam Enthusiasticum, nec tantum frigida imaginatio. Sed haec consolatio sentitur in uero dolore, et in uerbo Dei simul est efficax cum uerbo externo, et consolationem in corde, et ostendit misericordiam patris.

Satis uero appositè dicitur:

Cum iustificatione, quae proprie significat gratuitam remissionem peccatorum, et reconciliationem, seu imputationem iusticiae, coniunctam est sanctificationem, seu donationem Spiritus sancti, et inchoationem nouae obedientiae ac uitae aeternae. Sed tamen in hac uita, persona, perpetuo est iusta, et accepta coram Deo, non propter illas nouas actiones, uel nouas uirtutes, quantumuis sint inchoationes uitae aeternae, sed propter solum Mediatorem, ut per

secundo loco, & de modo iustificationis, & de praesentibus aduersariorum monebimus.

DE VOCABVLO GRATIAE.

Vocabulum gratia quid latinis significat?

Gratia, & fauor, apud Latinos, habent se coram relatiue. Fauor ferè significat actiue, Gratia autem passiue. Ita enim usitate loquimur: Magnus est fauor Augusti erga Virgilium. Et uicissim rectè dicimus, Virgilius est in gratia Augusti, id est, ipse amatur à Cesare.

Interdum hoc uocabulum, consuetudine Graeca, significat beneficium: χάρις χάρις τίνος, Gratia gratiam parit. Et Luca 1. κέχαριτωμένον est, que diligitur ex misericordia. ἄχαριτος autem Mathei & Luca 3. est qui diligitur naturali sóγια, uel propter naturalem coniunctionem. Sed consuetudine Hebraica uocabulum Gratia usurpatur aliàs actiue, aliàs passiue.

Vera definitio nominis
hæc est:

Gratia significat misericordiam gratuitam, uidelicet remissionem peccatorum, & reconciliationem seu acceptationem gratuitam, propter Filium Dei, que cum fide accipitur, simul Filius DEI significat corda, & per Euangelium dicit consolationem